

Vec C-710/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. novembra 2023

Vnútroštátny súd:

Nejvyšší správní soud

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. novembra 2023

Žalobca:

Mgr. L. H.

Žalovaný

Ministerstvo zdravotníctví

Predmet konania

Pôvodné konanie sa týka kasačnej sťažnosti, ktorú podalo Ministerstvo zdravotníctví (Česká republika) (ďalej len „žalovaný“) proti rozsudku Městského soudu v Praze (Česká republika) (ďalej len „mestský súd“), ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie ministra zdravotníctva týkajúce sa práva na informácie, ktorého sa žalobca domáhal.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ sa týka toho, či v prípade poskytovania informácií o konaní právnickej osoby, zahŕňajúcich údaje o fyzickej osobe, ide o spracúvanie osobných údajov výhradne právnických osôb, alebo aj fyzických osôb, a či je možné v prípade, že ide o spracúvanie osobných údajov aj fyzických osôb, viazať poskytovanie informácií na podmienku, ktorá ide nad rámec nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. EÚ 2016, L 119, s. 1, ďalej len „GDPR“).

Prejudiciálne otázky

1. Je zverejnenie mena, priezviska, podpisu a kontaktných údajov fyzickej osoby ako konateľa alebo zodpovedného zástupcu právnickej osoby, vykonané výlučne na účely identifikácie (osoby oprávnenej konať v mene určitej) právnickej osoby, napriek tomu spracúvaním „osobných údajov“ o tejto fyzickej osobe podľa článku 4 bodu 1 GDPR, a teda spadá do pôsobnosti GDPR?
2. Môže vnútroštátne právo vrátane ustálenej judikatúry súdov podmieňovať aplikáciu priamo uplatniteľného nariadenia EÚ správnym orgánom, konkrétne článku 6 ods. 1 písm. c) alebo e) GDPR, splnením ďalších podmienok, ktoré nevyplývajú zo samotného textu nariadenia, ale ktoré napriek tomu vlastne rozširujú úroveň ochrany dotknutých subjektov, konkrétne povinnosťou orgánu verejnej moci vopred informovať dotknutú osobu o podanej žiadosti o poskytnutie jej osobných údajov tretej osobe?

Uplatňované ustanovenia práva Únie

GDPR: druhá veta odôvodnenia 14, článok 4 bod 1 a článok 6 ods. 1 písm. a), c) a e)

Uplatňované ustanovenia vnútroštátneho práva

Zákon č. 106/1999 Sb. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákon č. 106/99“): § 2 ods. 1 (povinné subjekty), § 3 (povinnosť poskytnúť informácie),

§ 8a ods. 1. „Informácie týkajúce sa osobnosti, prejavov osobnej povahy, súkromia fyzickej osoby a osobné údaje poskytuje povinný subjekt len v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi ich ochranu“, a

§ 8a ods. 2. „Povinný subjekt poskytne osobné údaje týkajúce sa verejného činiteľa, funkcionára alebo zamestnanca verejnej správy, ktoré svedčia o jeho verejnej alebo úradnej činnosti alebo o jeho funkčnom alebo pracovnom zaradení“.

Stručný opis skutkových okolností a argumenty účastníkov konania vo veci samej

- 1 Žalobca si od žalovaného ako povinného subjektu vyžiadal tieto informácie podľa zákona č. 106/99: (i) zmluvy o kúpe testov používaných na overenie prítomnosti ochorenia SARS-CoV-2 u testovanej osoby, ktoré uzatvoril povinný subjekt, a (ii) certifikát výrobku (testu) získaný povinným subjektom, ktorý preukazuje možnosť použitia tohto testu na území Európskej únie, prípadne Českej republiky, na overenie prítomnosti ochorenia SARS-CoV-2 u testovanej osoby. Žalobca požadoval informácie v tomto rozsahu: identifikácia a podpis osôb, ktoré vydali jednotlivé certifikáty.
- 2 Žalovaný rozhodol o čiastočnom zamietnutí žiadosti. Žalobcovi síce požadované certifikáty poskytol, ale začiernil údaje o (fyzickej) osobe, ktorá certifikát podpísala v mene právnickej osoby. Konkrétne boli začiernené tieto údaje: meno, priezvisko, podpis, funkčné zaradenie v rámci príslušnej právnickej osoby; a v prípade niekoľkých certifikátov aj kontaktné e-mailové adresy, telefónne čísla, niekedy aj webové stránky spoločnosti, ktorá certifikát vydala (ďalej len „zачiernené údaje“). Dôvodom začiernenia týchto údajov bola ochrana osobných údajov fyzických osôb, ktoré boli na predmetných certifikátoch uvedené ako osoby konajúce v mene príslušných právnických osôb.
- 3 Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu rozklad adresovaný ministrovi zdravotníctva, ktorý rozhodnutím z 15. septembra 2020 rozhodnutie žalovaného potvrdil.
- 4 Mestský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie ministra zdravotníctva. Uviedol, že začiernené údaje síce sú osobnými údajmi v zmysle článku 4 bodu 1 GDPR, ktoré sú spôsobilé identifikovať fyzickú osobu v zmysle citovaného ustanovenia GDPR, avšak nesúhlasil so záverom žalovaného, že nebol naplnený ani jeden zo scenárov zákonnosti spracúvania osobných údajov dotknutých fyzických osôb podľa článku 6 ods. 1 GDPR. Usúdil, že správne orgány sa nepokúsili kontaktovať dotknuté osoby v súvislosti s poskytnutím ich

osobných údajov žalobcovi. V tejto súvislosti odkázal na judikatúru vnútroštátneho súdu týkajúcu sa poskytovania informácií podľa zákona č. 166/99, z ktorej vyplýva i) povinnosť správnych orgánov bez zbytočného odkladu informovať osoby, o ktorých osobné údaje ide, o tom, že povinný subjekt má v úmysle poskytnúť informácie o nich tretej osobe, a ii) právo potenciálne dotknutých osôb vyjadriť sa k takémuto poskytnutiu. Je potom úlohou povinného subjektu, aby zohľadnil vyjadrenia dotknutých osôb a vyvodil z nich dôsledky pre svoje ďalšie konanie.

- 5 Mestský súd ďalej konštatoval, že žalovaný svoj vyššie uvedený záver založil na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Podľa jeho názoru odmietnutie správnych orgánov poskytnúť žalobcovi predmetné údaje môže predstavovať procesné pochybenie, ktoré môže mať vplyv na zákonnosť ich rozhodnutia. Ďalej žalovaný nezisťoval stanovisko nijakej z osôb, ktorých osobné údaje odmietol poskytnúť žalobcovi, pokiaľ ide o poskytnutie ich údajov žalobcovi, takže nemohol ani získať súhlas dotknutých subjektov podľa článku 6 ods. 1 písm. a) GDPR s takýmto poskytnutím a ani nepriznal týmto osobám postavenie účastníkov konania podľa § 27 ods. 2 správneho poriadku.
- 6 Žalovaný sa domnieva, že názor mestského súdu týkajúci sa dotknutých osôb ako povinných účastníkov vnútroštátneho správneho konania je nesprávny. Podľa neho síce správny orgán môže dotknutý subjekt informovať, ak to považuje za vhodné, nejde však o účastníctvo v konaní pred správnym orgánom, a to ani analogicky. Podľa žalovaného preto také rozhodnutie správneho orgánu nevyužiť túto možnosť upozorniť dotknutú osobu nemôže viesť k procesnej vade jeho správneho rozhodnutia.
- 7 Žalovaný dodáva, že v prejednávanej veci sú dotknutými osobami (teda fyzickými osobami, ktorých údaje boli na certifikátoch začlenené) osoby pôsobiace na území Čínskej ľudovej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, kde majú sídlo právnické osoby, ktoré certifikáty vydali, pričom žalovaný nemá k dispozícii kontakty na tieto fyzické osoby. Požiadavka ich oboznámenia je preto podľa neho v zásade prakticky neuskutočniteľná. Okrem toho, ak by dotknuté fyzické osoby boli účastníkmi konania o poskytnutí osobných údajov, či už priamo alebo analogicky, správny orgán by im zrejme musel doručiť aj napadnuté rozhodnutie, čo nie je možné vzhľadom na ich neznáme bydlisko v zahraničí.
- 8 Žalobca tvrdí, že začlenené údaje fyzickej osoby v rámci právnickej osoby nepovažoval za osobné údaje fyzickej osoby. Odvoláva sa pritom na odôvodnenie 14 GDPR, ktoré z pôsobnosti tohto nariadenia vylučuje „spracúvanie osobných údajov, ktoré sa týka právnických osôb“. Skutočnosť, že fyzická osoba oprávnená konať za právnickú osobu podpíše certifikát v jej mene, nemožno považovať za osobný prejav fyzickej osoby.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania a analýza prejudiciálnych otázok

- 9 Prvá prejudiciálna otázka sa týka vymedzenia hranice medzi „osobnými údajmi fyzických osôb“, teda dotknutých osôb podľa článku 4 bodu 1 GDPR, na ktoré sa toto nariadenie pri splnení ďalších podmienok vzťahuje, a „osobnými údajmi... právnických osôb“, ktoré sú naopak z jeho pôsobnosti podľa odôvodnenia 14 GDPR vylúčené. Účelom žiadosti o informácie nebolo získať údaje o fyzickej osobe, ale len overiť konanie právnickej osoby, za ktorú určitá fyzická osoba koná.
- 10 Vnútroštátny súd uvádza, že vzhľadom na zmysel a účel žiadosti o poskytnutie informácií a druh údajov, ktoré boli v prejednávanej veci sprístupnené, by bolo možné usúdiť, že začlenené údaje sú údajmi o právnickej osobe. Na takúto situáciu by sa potom GDPR *ratione materiae* nevzťahovalo, keďže sa požadujú len údaje o právnickej osobe, a to v rámci žiadosti o informácie, ktorá sa týka výlučne činnosti právnickej osoby. Meno, priezvisko a funkčné zaradenie určitej fyzickej osoby oprávnenej konať v mene právnickej osoby by sa tak logicky malo vnímať ako „kontaktné údaje“ právnickej osoby v zmysle druhej vety odôvodnenia 14 GDPR.
- 11 Vnútroštátny súd si je však vedomý aj nasledujúcich skutočností.
- 12 Po prvé, v judikatúre Súdneho dvora sa opakovane zdôrazňuje, že podstatou GDPR je zabezpečiť účinnú a úplnú ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä práva na súkromie v súvislosti so spracúvaním osobných údajov.¹ Výklad kľúčových definičných pojmov GDPR, ako sú „osobné údaje“, „spracúvanie“ alebo „prevádzkovateľ“, preto musí byť veľmi široký.² Možno tiež odkázať na rozsudok z 20. decembra 2017, *Nowak*³, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že medzi *osobné údaje* patria aj písomné odpovede uchádzača na odbornej skúške a všetky poznámky skúšajúceho týkajúce sa týchto odpovedí. Výklad pojmu „osobné údaje“ na účely určenia pôsobnosti GDPR je teda zjavne veľmi široký.
- 13 Po druhé, hoci sa zdá, že druhá veta odôvodnenia 14 GDPR vymedzuje pôsobnosť nariadenia negatívnym spôsobom, pravdepodobne vzhľadom na článok 4 bod 1 GDPR, toto odôvodnenie nie je konkrétne implementované ani do vymedzenia vecnej pôsobnosti v článku 2 GDPR, ani do definičných ustanovení článku 4 GDPR či do jeho iných (právne záväzných) ustanovení. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že odôvodnenia legislatívnych aktov Únie môžu

¹ Pozri rozsudky z 13. mája 2014, *Google Spain a Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 53 (ďalej len „Google“), ako aj z 27. septembra 2017, *Pušár*, C-73/16, EU:C:2017:725, bod 38.

² Pozri rozsudok *Google*, bod 34, ako aj *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein*, C-210/16, EU:C:2018:388, bod 28.

³ C-434/16, EU:C:2017:994, bod 62.

dotvoriť alebo usmerniť určitý výklad záväzného ustanovenia daného aktu, ale nemajú vlastnú normatívnu silu. Nejde o právne záväzné ustanovenia, ktoré by sa mohli uplatňovať samostatne⁴.

- 14 Po tretie sa zdá, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 9. marca 2017, *Salvatore Manni*⁵, uznal, že údaje týkajúce sa identifikovateľných fyzických osôb z obchodných registrov sú „osobnými údajmi“ v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy (vtedy to bola smernica 95/46/ES, ďalej len „smernica 95/46“). Kontext citovanej veci bol však skutkovo aj právne odlišný.
- 15 Po štvrté, po rozsudku vo veci *Manni* nadobudlo platnosť GDPR, ktoré v odôvodnení 14 vylúčilo/potvrdilo vylúčenie spracúvania údajov o právnických osobách zo svojej pôsobnosti. Bolo tak doplnené negatívne vymedzenie, ktoré nebolo výslovne uvedené v odôvodneniach smernice 95/46, a preto chýbalo aj pri rozhodovaní v citovanej veci *Manni*. Odôvodnenie 14 GDPR možno tiež považovať za vyjadrenie zámeru normotvorcu Únie zúžiť rozsah ochrany zaručenej GDPR o niečo viac ako predtým. V tejto súvislosti však ide o to, do akej miery má byť úprava GDPR v tejto konkrétnej veci totožná s predchádzajúcou smernicou 95/46.
- 16 Po piate, aj keby však v prípade „osobných údajov... právnických osôb“ malo ísť o *de facto* výnimku odvodenú z výkladu, ktorá by sa potom zrejme musela dostať aj do výkladu článku 4 bodu 1 GDPR *a contrario*, existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora, ktorá trvá na striktnom a reštriktívnom výklade akejkoľvek výnimky z pôsobnosti GDPR, najmä pokiaľ ide o výklad článku 2 ods. 2 GDPR⁶.
- 17 V tejto situácii sa preto vnútroštátny súd stále domnieva, že údaje o zodpovednom zástupcovi právnickej osoby síce sú údajmi o právnickej osobe, a nie údajmi o fyzickej osobe, ktorá túto osobu zastupuje, ale zároveň uznáva, že táto otázka výkladu práva Únie vyvoláva pochybnosti. Navyše odpoveď na položenú otázku môže mať významný vplyv nad rámec prejednávaneho sporu a individuálneho poskytovania informácií, okrem iného na vedenie viacerých registrov a evidencií právnických osôb v členských štátoch, ako aj na prístup verejnosti k informáciám o právnických osobách. Bolo by preto vhodné, aby Súdny dvor stanovil rámcové usmernenia pre prípadné negatívne vymedzenie pôsobnosti GDPR, pokiaľ ide o údaje týkajúce sa právnických osôb, ktoré však nezriedka budú aj údajmi o fyzických osobách, ktoré buď konajú v mene právnickej osoby, alebo ju priamo tvoria.

⁴ Pozri napríklad rozsudky z 12. júla 2005, *Alliance for Natural Health a i.*, C-154/04 a C-155/04, EU:C:2005:449, body 91 a 92; z 21. decembra 2011, *Ziolkowski a Szeja*, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, body 42 a 43, alebo z 25. júla 2018, *Confédération paysanne a i.*, C-528/16, EU:C:2018:583, body 44 až 46 a 51.

⁵ C-398/15, EU:C:2017:197, bod 34 (ďalej len „*Manni*“).

⁶ Pozri napríklad rozsudky z 9. júla 2020, *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, bod 68; z 20. mája 2003, *Österreichischer Rundfunk a i.*, C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, body 39 až 47; z 22. júna 2021, B, C-439/19, EU:C:2021:504, body 61 až 72.

- 18 Vo všeobecnosti vnútroštátny súd na záver konštatuje, že síce chápe požiadavku účinnej ochrany osobných údajov fyzických osôb, tento záujem však podľa neho nemôže jednostranne a trochu mechanicky prevážiť nad inými oprávnenými záujmami, ako sú napríklad transparentnosť a prístup verejnosti k informáciám, ktoré samotné primárne právo Únie uznáva ako ústavné hodnoty, pokiaľ ide o inštitúcie Únie (článok 15 ods. 3 ZFEÚ). Podľa vnútroštátneho súdu by sa výklad definičných pojmov GDPR z jeho článku 4 nemal uskutočňovať abstraktne, izolovane a bez väzby na konkrétne spracúvanie osobných údajov, ale kontextuálne a s ohľadom na účel konkrétneho spracúvania, ako to napokon akceptoval aj Súdny dvor vo svojom rozsudku z 29. júla 2019, Fashion ID GmbH⁷, pokiaľ ide o definíciu „prevádzkovateľa“ v článku 4 bodu 7 GDPR. Opačný prístup by viedol k výkladovému absolutizmu GDPR, ktoré by sa tak vzťahovalo na akúkoľvek ľudskú komunikáciu spočívajúcu svojou povahou vo výmene informácií bez ohľadu na to, čoho sa týka.
- 19 Ak by sme akceptovali uvedené vnímanie osobitosti spracúvania, potom by bolo v predloženej veci zrejmé, že žiadosť o informácie nebola zameraná na získanie údajov o fyzických osobách, ale týkala sa výlučne poskytnutia informácií o právnických osobách. Informácie o tom, kto je oprávnený konať za právnickú osobu a kto podpísal certifikát v jej mene, sú informáciami o príslušnej právnickej osobe v zmysle odôvodnenia 14 GDPR v spojení s primeraným, kontextuálnym výkladom článku 4 bodu 1 GDPR.
- 20 Druhá prejudiciálna otázka sa týka povinnosti vnútroštátnych správnych orgánov opýtať sa pred poskytnutím informácií dotknutých osôb, o ktorých sa môžu poskytovať informácie, či s takýmto poskytnutím súhlasia, a prípadne im dať možnosť vyjadriť sa.
- 21 Táto povinnosť vyplýva z judikatúry vnútroštátneho súdu, ktorá vznikla na základe zákona č. 106/99, a to *pred prijatím* GDPR. Následne boli príslušné ustanovenia GDPR, najmä článok 6, *de facto* začlenené do citovaného vnútroštátneho zákona nasledujúcim spôsobom.
- 22 Poskytnutie osobných údajov fyzickej osoby viaže zákon č. 106/99 v § 8a ods. 1 na súlad spracúvania týchto údajov s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu týchto údajov, teda v súčasnosti s GDPR. V praxi to znamená, že na to, aby povinný subjekt mohol poskytnúť osobné údaje alebo iné informácie týkajúce sa osobnosti určitej fyzickej osoby, musí byť jeho spracúvanie osobných údajov v súlade s dôvodmi spracúvania osobných údajov podľa článku 6 GDPR, ako aj so všetkými ostatnými ustanoveniami GDPR. Musí byť teda splnený jeden zo scenárov zákonnosti spracúvania podľa článku 6 ods. 1, teda písmená a) až f) GDPR. Výnimku z tejto požiadavky stanovuje § 8a ods. 2 zákona č. 106/99, ktorý sa však v prejednávanej veci neuplatňuje.

⁷ EU:C:2019:629, ďalej len „Fashion ID“.

- 23 Podľa skoršej judikatúry vnútroštátnych správnych súdov sa však pri každom spracúvaní, t. j. mimo článku 6 ods. 1 písm. a) GDPR (spracúvanie so súhlasom dotknutej osoby), vyžaduje povinnosť informovať dotknutú osobu o tom, že prevádzkovateľ dostal žiadosť o poskytnutie údajov, a vyžiadať si stanovisko dotknutej osoby. Tu treba zdôrazniť, že judikatúra nevyžaduje „súhlas“ dotknutej osoby, ale oznámenie informácie o prijatí žiadosti a „vyžiadanie si stanoviska“ dotknutej osoby. Postup vyžadovaný touto judikatúrou sa preto vzťahuje aj na scenáre podľa článku 6 ods. 1 písm. c) alebo e) GDPR, ktoré by boli relevantné v prejednávanej veci, a teda aj na situácie, v ktorých sa podľa GDPR nevyžaduje nijaký súhlas dotknutej osoby.
- 24 V prípadoch mimo článku 6 ods. 1 písm. a) GDPR však rozhodnutie o poskytnutí alebo neposkytnutí požadovaných osobných údajov podlieha výlučnej právomoci a zodpovednosti prevádzkovateľa. V článku 6 ods. 1 GDPR sa vo všeobecnosti nepredpokladá (a ani nevylučuje), že prevádzkovateľ by sa mal tiež na dotknutú osobu obrátiť alebo ju informovať o tom, že má v úmysle poskytnúť jej osobné údaje tretej strane, a teda nadviazať s ňou akýsi predbežný a informačný dialóg.
- 25 Pri konštatovaní tejto povinnosti sa vnútroštátny súd opiera o právo dotknutých osôb na informačné sebaurčenie a potrebu minimalizovať zásahy do súkromnej sféry dotknutých osôb. Z rovnakých východísk vychádza aj GDPR v odôvodnení 4 a už citovaná judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa výkladu tohto nariadenia (bod 12 tohto rozhodnutia). Podobne možno tvrdiť, že povinnosť informovať dotknutú osobu o žiadosti o informácie, ktoré sa jej týkajú, je v súlade s niektorými zásadami spracúvania osobných údajov stanovenými v článku 5 GDPR. V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza i) zásadu transparentnosti spracúvania osobných údajov uvedenú v článku 5 ods. 1 písm. a) GDPR a ii) z faktického hľadiska, z dôvodu skutočných ťažkostí prevádzkovateľa správne informovať dotknuté osoby a získať ich prípadné pripomienky, zásadu minimalizácie údajov stanovenú v článku 5 ods. 1 písm. c) GDPR. Možno teda tvrdiť, že povinnosť povinného subjektu informovať dotknutú osobu v týchto prípadoch síce ide nad rámec toho, čo stanovuje GDPR, sleduje však jeho ducha a účel vysokej úrovne ochrany dotknutých osôb.
- 26 Problematické je však rozšírenie tejto povinnosti na všetky prípady spracúvania podľa článku 6 ods. 1 GDPR, a teda na situácie, keď musí správny orgán posúdiť celú situáciu samostatne. Od nadobudnutia účinnosti GDPR a úpravy celej problematiky bezprostredne uplatniteľným a prednostne aplikovateľným nariadením EÚ (a nie smernicou ako predtým) by mal byť postup správnych orgánov v zásade rovnaký v celej Únii a podliehať rovnakým podmienkam. Okrem toho rovnaký rozsah ochrany osobných údajov v celej Únii má zabezpečiť voľný pohyb takýchto údajov v rámci jednotného právneho rámca (pozri aj odôvodnenie 2 GDPR).

- 27 Namiesto - hoci aj maximálnej - harmonizácie v prípade smernice 95/46⁸ je teraz táto oblasť práva zjednotená na úrovni Únie nariadením. Členský štát tak už nemôže viazať vnútroštátne uplatňovanie priamo uplatniteľného nariadenia EÚ na dodatočné podmienky, ktoré nevyplývajú zo samotného aktu EÚ a budú potom z povahy veci v každom členskom štáte odlišné. Zaviedol by tak režim, v ktorom by prostredníctvom dodatočných procesných podmienok bolo spracovanie osobných údajov a prístup k nim potenciálne zložitejšie ako v iných členských štátoch.
- 28 Nakoniec sa vnútroštátny súd vyjadruje aj k ťažkostiam alebo nemožnosti vytvoriť analogicky z dotknutých osôb účastníkov každého vnútroštátneho konania, ktoré by mohlo viesť k poskytnutiu nejakých osobných údajov. Ustanovenia článku 1 ods. 1 GDPR v spojení s článkom 4 bodu 1 GDPR vo svetle prvej vety odôvodnenia 14 GDPR totiž znamenajú, že ochrana poskytovaná GDPR sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov všetkých fyzických osôb bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo bydlisko. Je však ťažké alebo nemožné automaticky uplatňovať povinnosť informovať dotknutú osobu a vopred s ňou konzultovať na globálnej úrovni, a to z geografického aj čisto kvantitatívneho hľadiska. Údaje požadované v tomto prípade sa týkajú právnických osôb so sídlom len v niekoľkých krajinách mimo Európskej únie. Množstvo dátových súborov obsahujúcich osobné údaje sa však môže týkať stoviek alebo tisícov fyzických osôb z rôznych krajín. V takomto prípade nie je možné poskytnúť informácie a predbežné konzultácie tohto druhu.
- 29 Napokon vnútroštátny súd dodáva, že v prípade, ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku týkajúcu sa uplatniteľnosti GDPR *ratione materiae* záporne, druhá otázka sa v prejednávanej veci stane bezpredmetnou.

⁸ Pozri rozsudok Fashion ID (bod 54).